

Auteur(s): Noëlle Pameijer
Titel: Samen sterk
Ouders en school!
Uitgeverij: Acco
Plaats: Leuven | Den Haag
Jaar: 2012
Pagina's: 136
ISBN-13: 978-90-334-8946-4

Wie in Vlaanderen (en wellicht ook in Nederland) *handelingsgerichte diagnostiek* of *handelingsgericht werken* zegt, denkt meteen aan Noëlle Pameijer; en omgekeerd. Een van de uitgangspunten van dat handelingsgericht gedachten-goed is de constructieve samenwerking tussen leerkrachten, zorgteam, ouders, kind, de schoolbegeleidingsdienst en eventuele externe deskundigen. Een ander uitgangspunt bepaalt dat de positieve aspecten van leerling, leerkracht, zorgteam en ouders van groot belang zijn. Uit deze uitgangspunten valt af te leiden dat ouderbetrokkenheid heel belangrijk is. Waar boeken die handelen over ouderbetrokkenheid het meestal hebben over wat de leerkracht kan doen om de ouderbetrokkenheid te vergroten, bekijkt Noëlle Pameijer deze ouderbetrokkenheid vanuit een ander perspectief: dat van de ouders zelf. Ik citeer een fragment uit de achterflaptekst:

Dit boek pleit voor een bundeling van krachten en biedt ouders een kader voor communicatie. Het geeft hen tips hoe op een positieve manier met leraren in gesprek te gaan en te blijven. Wat kun je vragen? Wat is belangrijk om te vertellen? Het bevat ook tips hoe met je kind over school te praten en hoe mee te denken bij een aanpak die past bij je dochter of zoon. Want als ervaringsdeskundige weet je als geen ander wat werkt bij je kind.

De samenwerking tussen ouders en school verbetert aanzienlijk als ouders weten wat zij van de leerkrachten kunnen verwachten en wat die van hen verwachten. Hoe beter de samenwerking, hoe hoger het schoolplezier van kinderen. En dat is het doel van dit boek: dat kinderen met plezier naar school gaan, zich er veilig en gewaardeerd voelen, 'zin in leren' hebben en zich – gezien hun mogelijkheden – optimaal ontwikkelen.

Van bij de inleiding is het duidelijk dat Noëlle Pameijer een boek geschreven heeft voor de ouders. Tegelijk is ook duidelijk dat het geschreven is vanuit de visie van het handelingsgericht werken. Persoonlijk vind ik het heel belangrijk dat ze, voor de ouders (maar *mutatis mutandis* ook voor scholen, begeleidingsdiensten, overheden, ...) het begrip *schoolsucces* weer zijn juiste inhoud geeft. Schoolsucces is een geïntegreerd geheel van optimale prestaties gezien mogelijkheden, beperkingen en talenten, zin om te leren en goede werkhouding en een goed welbevinden. Deze triade wordt gepresenteerd als een ondeelbaar geheel, waarbij het ene niet langer de voorwaarde is voor het andere. Ik citeer:

Sommige mensen zijn van mening dat eerst het welbevinden op orde moet zijn, voordat een kind met leren kan beginnen. Denk aan uitspraken als: 'eerst moet dit kind beter in zijn vel zitten, voordat het zich kan interesseren voor lezen en rekenen' of 'we zetten het leren even op een laag pitje, gezien de problemen thuis'. Werken aan het welbevinden krijgt dan voorrang. Het kind moet zich eerst goed voelen en dan pas kan het leren, zo denkt men. Maar klopt dat ook? Nee, want leren, motivatie en emotie blijken nauw samen te hangen. Wanneer een kind zich inspannt, zijn capaciteiten en interesses benut bij het werken aan een uitdagende opdracht (niet te gemakkelijk, maar ook niet te moeilijk) en er helemaal in opgaat, dan ervaart het kind iets onder de knie te krijgen. En hiermee ontstaat vanzelf zelfvertrouwen en motivatie. Het is dus onjuist dat eerst de emotie en de motivatie op orde moeten zijn, voordat een kind kan leren. Ze gaan gelijk op. Daarom omschrijft HGW schoolsucces breed: het gaat om de leerprestaties én het welbevinden van je kind (blz.11).

Een belangrijke waarschuwing tegen het eenzijdig inzetten op het domein van het *psychosociale functioneren* ten koste van de domeinen *leren en studeren* en *onderwijsloopbaanbegeleiding*. Wat te bewijzen was. Noëlle Pameijer geeft de ouders in dit boek de kennis en de vaardigheden mee om dit proces te helpen bewaken. Wat we alleen maar kunnen toejuichen.

In het eerste hoofdstuk bespreekt de auteur de relatie tussen ouderbetrokkenheid en schoolsucces. Ze formuleert hierin een antwoord op de vraag hoe je als ouder het onderwijs op school kunt ondersteunen en wat de mogelijke effecten ervan zijn. In het tweede hoofdstuk legt ze uit wat het handelingsgericht werken, zoals wij dat kennen, inhoudt en wat de mogelijke wederzijdse verwachtingen zijn van ouders en school.

In de hoofdstukken drie en vier lanceert Noëlle Pameijer tien aandachtspunten die de ouders een handvat moeten geven om hun samenwerking met de school constructief te maken. Ze worden aangebracht en vertaald in het licht van de verschillende gesprekken die een ouder met de school kan hebben. Alvast deze twee hoofdstukken zijn ook verplichte literatuur voor leerkrachten. Ze zijn te waardevol en een te concrete aanvulling op de meer professioneel gerichte handelingsgerichte literatuur om ze zomaar te negeren.

In het vijfde hoofdstuk staat het kind met extra begeleidingsnaden centraal. Een heel belangrijk thema hierbij is het afstemmen van de zorg van de ouders op de zorg van de school en omgekeerd. De auteur beschrijft hier een mogelijk stappenplan voor een constructief en oplossingsgericht gesprek en beantwoordt in het voorbijgaan een aantal vragen waar ouders van zorgenkinderen zeker mee zitten. In het zesde en laatste hoofdstuk geeft Noëlle Pameijer heel wat tips (aan- en afraders) voor ouders om de communicatie met de school op gang te houden.

Ouders die meer achtergrond wensen kunnen alvast terecht bij de verschillende thematische bijlagen van het boek.

Voor ouders is *Samen sterk. Ouders & School* een aanrader, voor handelingsgericht werkende scholen echter is het verplichte literatuur!

[2013-03-17]